

การใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
Using Process-Genre Approach for Developing English Writing Ability
and Critical Thinking of Grade 12 Students

นาถวดี นีวรรัมย์* นิธิตา อติภัทรนันท์ และ วิลไลพร ธนสุวรรณ
Nartwadee Niwornrum*, Nitida Adipattaranan, and Wilaiporn Tanasuwan

หลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ แขนงวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Curriculum, Teaching and Learning Technology, Teaching English, Faculty of
Education, Chiang Mai University

*Corresponding author, E-mail: nartwadee.niw@gmail.com, โทร. 095-6947939

วันที่ส่งบทความ 9 มิถุนายน 2565 วันที่แก้ไขครั้งสุดท้าย 19 กรกฎาคม 2565

วันที่ตอบรับบทความ 22 กรกฎาคม 2565 วันที่เผยแพร่ออนไลน์ 1 มกราคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ 2) เพื่อเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ33206) จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ โดยใช้รูปแบบเป็นฐาน จำนวน 4 แผน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษที่กำหนดไว้ และแบบวัดการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่าทดสอบสมมติฐาน (Dependent t-test) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 และมีคุณภาพของงานเขียนระดับดี 2) นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์และสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ การเขียนภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์

Abstract

The purposes of this research were 1) to study English writing ability of the students after using the process-genre approach to teach English writing lessons and 2) to compare critical thinking skill of the students before and after using the approach. The population of the study was 20 grade 12 students who were enrolled in English Reading and Writing Course (E33206) in the first semester of the academic year 2021. The research instruments were four teaching writing lesson plans designed with the process-genre approach, and data-collection instruments which were the English writing ability assessment tests. The written work was assessed with the established English writing criteria. The data obtained was analyzed for mean, standard deviation, percentage and t-test (Dependent samples). The findings of this research were: 1) The students' English writing ability after using the process-genre approach was higher than the pre-set assessment criteria of 60% and their overall quality of work was at the good level, 2) The students' critical thinking after learning through the process-genre approach was at the 'pass' level and higher than before learning with the statistically significant difference at .01 level.

Keywords: Genre-process based approach, English writing, Critical thinking

บทนำ

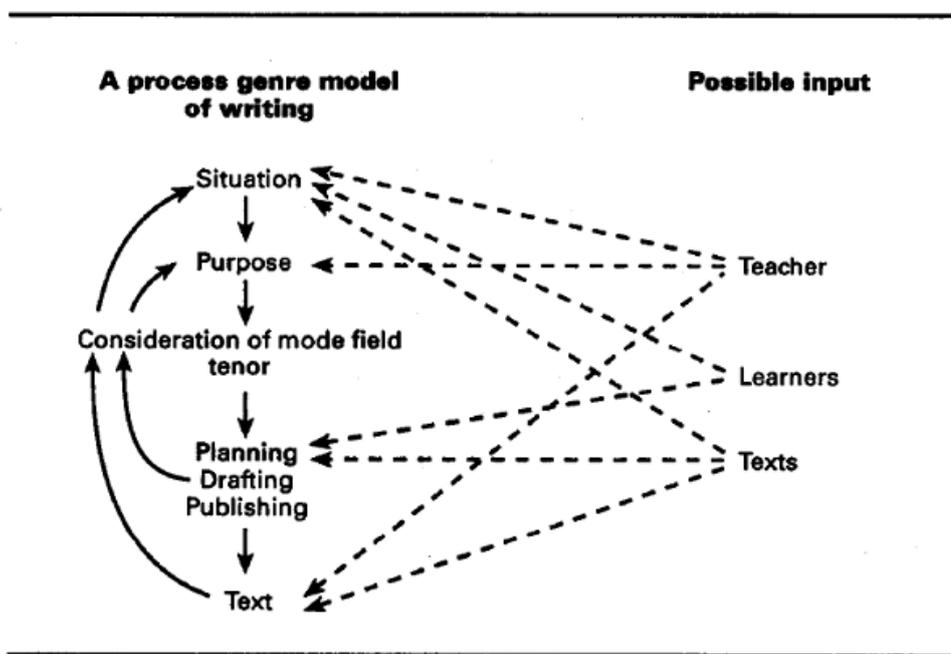
การเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญทักษะหนึ่งที่ถูกกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามตัวชี้วัดการเรียนรู้ของวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ว่าด้วยผู้เรียนควรสามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และในบางครั้งในกรณีที่เราไม่สามารถตอบโต้กับผู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษโดยตรงได้ ข้อความหรือเนื้อเรื่องก็ถือเป็นทางเลือกที่จำเป็นต่อการสื่อสาร นอกจากนี้การเขียนยังช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกนำโครงสร้างทางภาษา ตลอดจนศัพท์ที่ครูได้สอนไปแล้วมาเขียนเรื่องราวตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นอีกด้วย (พิตรวัลย์ โกวิทวาที, 2540) แต่ในปัจจุบันทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้รับการให้ความสำคัญจากครูผู้สอนน้อยกว่าทักษะอื่นๆ เช่น การฟัง การพูด และการอ่านจึงทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสฝึกฝนและเรียนรู้วิธีการเขียนและประเภทการเขียนที่หลากหลาย จึงส่งผลให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไวยากรณ์ที่เรียนมาใช้งานได้จริง หรือทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร การอ่านหรือเขียนจึงเป็นเรื่องยาก นอกจากปัญหาการใช้ไวยากรณ์แล้ว การที่ผู้เรียนรู้คำศัพท์น้อย ส่งผลทำให้ไม่เพียงพอต่อการใช้งานในการเขียนงานของตนเอง ตลอดจนการเรียบเรียงประโยค หรือการแบ่งประโยคไม่เป็นก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่พบอยู่เสมอ (วิจิตรรอง สำเภาทิพย์ และมาลินี ประพิณวงศ์, 2561) สอดคล้องกับการศึกษาของ ศศิภา พรหมมินทร์ (2564) ที่กล่าวว่าจากสภาพปัญหาที่ผู้เรียนไม่ได้รับการสอนเขียนอย่างเพียงพอ และมุ่งเน้นแต่การใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเขียนอย่างสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้คำศัพท์เขียนสื่อสารในรูปของวลีสำนวน และประโยคได้ ดังนั้นการที่ผู้เรียนที่ขาดประสบการณ์ในการเขียน อาจทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสร้างสรรค์งานเขียนของตนเองให้มีรูปแบบงานเขียนที่ถูกต้องเหมาะสม ขาดความสามารถในการใช้ภาษาในงานเขียน ไม่สามารถเรียบเรียงประโยคในงานเขียน ตลอดจนการใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวนได้อีกด้วย และนอกจากทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญแล้วนั้น การคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนก็มีความสำคัญ

ในการพัฒนาทักษะหลายๆ ทักษะอีกด้วย สรปัญญาสุข สุขกรินทร์ (2560) ได้กล่าวว่าในปัจจุบันผู้เรียนจำเป็นต้อง
เป็นคนที่มีความรู้และมีความสามารถทางการคิด ไม่ว่าจะเป็นความคิดเป็น คิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ
และคิดเชิงสร้างสรรค์ สิ่งที่สำคัญคือการมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา
คนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง และทำให้ผู้เรียนรู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้นจาก
การคิดวิเคราะห์ ช่วยให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต หาความแตกต่างอย่างสมเหตุสมผล ช่วยให้ผู้เรียนหาเหตุผล
ให้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สรปได้ว่าการคิดวิเคราะห์และการสอนการคิดวิเคราะห์อย่างเหมาะสมช่วยส่งเสริม
ความฉลาดทางสติปัญญา สามารถแก้ปัญหา ประเมินค่า ตัดสินใจ และสรุปข้อมูลต่างๆ ที่รับรู้ด้วยความสมเหตุสมผล
อันเป็นพื้นฐานในการคิดในมิติอื่นๆ แต่ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนของครูไทยส่วนใหญ่เป็นการถ่ายทอด
ข้อมูลมากกว่าชี้แนะวิธีการหาความรู้ มิได้ปลูกฝังกระบวนการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา นักเรียนจึงขาดทักษะ
ในการวางแผนการทำงานและไม่มีความอดทนที่จะขบคิดปัญหาเป็นเวลานานๆ (มันทนา ปิตตาระโพธิ์, 2561)
และการที่ผู้เรียนมีปัญหาด้านทักษะการคิดวิเคราะห์สาเหตุอาจเกิดมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน
ที่ยังไม่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ขาดการออกแบบการเรียนรู้หรือจัดกิจกรรม
ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในการเรียนรู้ นักเรียนจึงขาดการฝึกฝนทักษะการคิดอีกด้วย (กัญญารัตน์ โคจร,
กันยารัตน์ สอนสุภาพ, และ สมทรง สิทธิ, 2563) สอดคล้องกับ Sternberg, Roediger and Halpern (2007)
ได้กล่าวว่าหากผู้เรียนได้รับการสอนการคิดวิเคราะห์ที่นำบทเรียนมาประยุกต์ใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม จะทำให้ผู้เรียน
เป็นนักคิดที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริม และมีโอกาสได้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
และการคิดวิเคราะห์ของตนเอง ทำให้ผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับวิธีการสอน
เขียนในรูปแบบต่างๆ พบว่าอันที่จริงแล้วการสอนการเขียนภาษาอังกฤษสามารถจัดรูปแบบการเรียนการสอน
ได้หลากหลายรูปแบบ ที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน
การสอนแบบเน้นกระบวนการ และการสอนเขียนแบบบรรทัดฐานแต่อาจจะยังไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาส
คิดวิเคราะห์ หรือพัฒนาทักษะการเขียนอย่างแท้จริง เนื่องจากในการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน ส่วนใหญ่แล้ว
ครูมักสอนแบบเน้นผลงานโดยให้ผู้เรียนเขียนและนำมาส่งโดยปราศจากการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งทำให้กระบวนการ
พัฒนาการเขียนหยุดยั้งแค่นั้น (Neupane, 2017) ซึ่งแตกต่างจากการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการที่เป็น
การสอนที่กระตือรือร้นต่อความเข้าใจในธรรมชาติของการเขียน และวิธีการสอนเขียน เนื่องจากวิธีการสอนนี้ให้ความสำคัญ
กับขั้นตอนการเขียน ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมตัวก่อนเขียน ขั้นตอนเขียนงานเขียน ขั้นตอนประเมินผล และขั้นตอนปรับปรุงงานเขียน
แต่จุดอ่อนของการสอนเขียนในรูปแบบนี้ คือผู้เรียนจะได้เขียนงานเขียนในกระบวนการเดิมๆ ซึ่งทำให้ผู้เรียนขาด
ประสบการณ์ในการเขียนงานที่หลากหลาย และตระหนักถึงเป้าหมายในการเขียนของตนเอง รวมไปถึงเนื้อหา
ความรู้ทางด้านการใช้ภาษาอีกด้วย (Badger & White, 2000) เนื่องจากการสอนเขียนในรูปแบบเดิมยังไม่ส่งผล
ให้ผู้เรียนสามารถเขียนเพื่อสื่อสารกับผู้อ่านได้จริง White and Arndt (1991) จึงได้เสนอรูปแบบการสอนเขียน
ให้เป็นการสอนเขียนแบบบรรทัดฐาน ซึ่งเป็นการเน้นผลงานเพื่อติดต่อสัมพันธ์ในบริบทต่างๆ ในสังคม ผู้เรียนจะได้
รับการสอนเขียนที่มีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสาร ดังที่ Hyland (2003) ได้อธิบายไว้ว่าการสอนเขียนแนวนี้ให้
ความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับครู และผู้เรียนกับผู้เรียน Dirgeyasa (2016) อธิบายขั้นตอนการสอน
รูปแบบการสอนนี้ตามรูปแบบวงจรของ Hyland ระบุว่า การสอนแบบบรรทัดฐานแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 3 ขั้น
ตอนหลัก ได้แก่ ขั้นสร้างบริบทของข้อความ และแนวทางการใช้ภาษาของข้อความ เป็นขั้นตอนที่ครูมีหน้าที่
จัดหากิจกรรมเพื่อทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงบริบทของข้อความและทำให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจไวยากรณ์การใช้ภาษา และ
คำศัพท์ที่ใช้ในการเขียนประเภทนั้นๆ ต่อมาขั้นสร้างผลงานร่วมกัน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้องเริ่มสร้างผลงาน
ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนหรือครูผู้สอนผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่ครูเป็นผู้จัดทำให้ ก่อนที่ผู้เรียนจะออกไปสร้างผลงานเขียน

ของตนเองในขั้นตอนสุดท้ายที่ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องดำเนินการเขียนงานเขียนของตนเอง แต่ครูผู้สอนจะต้องมั่นใจแล้วว่าผู้เรียนเข้าใจแต่ละองค์ประกอบในการเขียนประเภทนั้นๆ ทั้งเป้าหมายในการเขียน โครงสร้างต่างๆ ของข้อความ รูปแบบไวยากรณ์ที่ใช้ในการเขียน คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง และหลักในการใช้ถ้อยคำต่างๆ เป็นอย่างดีแล้ว แต่ถึงแม้การสอนเขียนในรูปแบบนี้จะสามารถทำให้ผู้เรียนเขียนงานเขียนออกมาสื่อสารตรงตามจุดประสงค์งานเขียนได้จริง หากแต่ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่ถูกบ่อนข้อมูลเท่านั้น จะไม่ให้ความสำคัญกับทักษะระหว่างสร้างงานเขียนต่างๆ (White & Arndt, 1991)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจการสอนเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนเขียนที่รวมเอาการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ และการสอนเขียนแบบบรรณฐานเข้าด้วยกัน โดย Badger and White (2000) ได้เสนอขั้นตอนการสอนไว้ทั้งหมด 6 ขั้นตอน ได้แก่ การสร้างบริบทของข้อความ การศึกษารูปแบบของข้อความ การสร้างผลงานด้วยตนเอง การให้ข้อมูลป้อนกลับ การปรับแก้ข้อความที่ได้รับข้อมูลป้อนกลับ และการเผยแพร่ผลงาน โดยการสอนแบบบรรณฐานกระบวนการเริ่มจากครูจะต้องเป็นผู้หาสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับเป้าหมายที่ผู้เรียนต้องการเขียนซ้ำหลายๆ ครั้ง เพื่อให้เพียงพอกับการที่ผู้เรียนจะรับรู้ถึงจุดประสงค์ และมุมมองต่างๆ ในการเขียนงานแต่ละประเภทอย่างถ่องแท้ จากนั้นครูจะต้องบ่อนข้อมูล เนื้อหาในด้านการใช้ภาษา คำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้และการจัดองค์ประกอบงานเขียนของตนเอง หลังจากนั้นผู้เรียนจะได้ใช้ทักษะในการสร้างงานเขียนของตนเอง เช่น กระบวนการปรับปรุงแก้ไขงานเขียน การตรวจงานเขียน เพื่อสร้างงานเขียนตามจุดประสงค์ของตนเองได้ด้วยตนเอง และเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้อ่าน จึงทำให้เกิดกระบวนการสอนเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 ภาพแสดงขั้นตอนการสอนเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Badger & White, 2000)

จากภาพจะเห็นได้ว่าขั้นแรกครูผู้สอนจะเป็นผู้ป้อนข้อมูลในการสร้างบริบทให้กับผู้เรียน ได้แก่ สถานการณ์ วัตถุประสงค์ จากนั้นผู้เรียนจะต้องวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับมา ได้แก่ วิธีและลีลาการเขียนงานเขียน คำศัพท์ และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานเขียน และผู้อ่านที่ผู้เรียนต้องคำนึงถึง เพื่อพิจารณาแนวทางในการเขียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนที่ผู้เรียนจะเข้าสู่กระบวนการวางแผนการเขียน การเขียน และการเผยแพร่ เพื่อให้ได้มาซึ่งงานเขียนสุดท้าย แต่ในกระบวนการเขียนและการพัฒนางานเขียนผู้เรียนจะต้องพิจารณาจุดประสงค์ของงานเขียนเสมอ อีกทั้งงานเขียนที่ออกมาจะต้องพิจารณาแล้วว่าสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดไว้ได้อีกด้วย จากการวิเคราะห์ผลงานวิจัยของ Janenoppakarn (2016) พบว่าการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการมีแนวโน้มในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้ โดยความสามารถของผู้เขียน โดยองค์รวมแล้ว ในการสื่อสารข้อความถึงผู้อ่านอยู่ในเกณฑ์น่าพึงพอใจ ด้านเนื้อหาผู้เรียนสามารถนำเสนอความคิดที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของตนเอง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของประเภทงานเขียน ด้านการเรียบเรียงความคิด ผู้เรียนสามารถเขียนข้อความ หรือเรียงความออกมาได้ตามรูปแบบของงานเขียน ส่วนด้านการใช้ภาษานั้น ผู้เรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ และชุดคำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละรูปแบบงานเขียน สอดคล้องกับ Hanusova, Navratilova, Valisova and Matulova (2020) พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ มีผลลัพธ์ในเชิงบวก มีการพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่ดีขึ้นเหมือนกับว่าเป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการเข้าไปซึ่งหลักสูตรในงานวิจัยนี้เป็นหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาให้ผู้เขียนสามารถเข้าใจแนวทาง

การเขียนเชิงวิชาการ การใช้วิธีการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการจึงมีประโยชน์ต่อผู้เรียน อีกทั้งการสอนเขียนแบบอรรถฐานมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เนื่องจากกระบวนการสอนมีขั้นตอนการอธิบายและแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างทักษะในการผลิตทั้งการเขียนและการพูด แต่ครูผู้สอนจำเป็นต้องเลือกหัวข้อให้สามารถส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน (Kusumaningrum, 2015) และเนื่องจากโดยทั่วไปไม่ค่อยมีการวิจัยวิธีการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการกับการคิดวิเคราะห์มากนัก ผู้วิจัยจึงเห็นว่าผู้เรียนจะได้มีโอกาสได้ฝึกฝนการคิดวิเคราะห์ และมีแนวโน้มที่จะสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนให้สูงขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนการสอนแบบอรรถฐานกระบวนการอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ และเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ

คำถามวิจัย

หลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการนักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่กำหนด คือ ร้อยละ 60 หรือไม่

การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการเพิ่มขึ้นหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ

เพื่อเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ33206) จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และการคิดวิเคราะห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1) **การสอนเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ** หมายถึง แนวทางการสอนเขียนที่รวมเอาวิธีการสอนจากการสอนแบบบรรณฐาน และการสอนแบบเน้นกระบวนการเข้ามาประยุกต์ใช้ด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างงานเขียนที่เขียนผ่านการทำงานที่เป็นระบบและแม่นยำ อีกทั้งยังสามารถเรียนรู้การเขียนผ่านการให้ข้อมูลป้อนกลับกับผู้เรียน โดยการสอนแนวนี้มีขั้นตอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน ได้แก่ การสร้างบริบทของข้อความ การศึกษารูปแบบของข้อความ การสร้างผลงานด้วยตนเอง การให้ข้อมูลป้อนกลับ การปรับแก้ผลงานที่ได้รับจากข้อมูลป้อนกลับ และการเผยแพร่ผลงาน

2) **ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาจากการเรียบเรียงความคิดโดยใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกการเขียนเป็นภาษาอังกฤษในการเขียนบรรยาย การเขียนเล่าลำดับขั้นตอน และการเขียนเล่าประสบการณ์เป็นภาษาอังกฤษ โดยประเมินจาก เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกของการเขียน โดยใช้เกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการตอบคำถาม 5 ระดับ ชั้นความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (1961) โดยประเมินผลจากแบบทดสอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด ได้แก่

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ33206) โดยการใช้การสอนเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแผนขึ้นจำนวน 4 แผน แผนละ 5 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมดเป็น 20 คาบ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้ 1. หัวข้อ My profile เป็นการเขียนประเภทบรรยาย (Descriptive text) 2. หัวข้อ My recipe เป็นการเขียนประเภทบอกลำดับขั้นตอน (Procedural text) 3. หัวข้อ My first day at school และ 4. My favorite trip เป็นการเขียนประเภทเล่าประสบการณ์ (Recount text)

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบประเมินความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและได้ปรับให้รูปแบบการให้คะแนนมีความเหมาะสม โดยเกณฑ์ที่ใช้ได้ปรับใช้เกณฑ์ของ เอกอรธพล อินทวิวัฒน์ (2558) ที่ได้ปรับปรุงให้มีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนจริง จากเกณฑ์การประเมินของ Jacobs et al. (1981) โดยมีองค์ประกอบการให้คะแนน 5 ส่วน ได้แก่ รูปแบบงานเขียน เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกของการเขียน โดยแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 4 ระดับคะแนน

2. แบบวัดการคิดวิเคราะห์ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการวัดการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนของ (Center of Critical Thinking and Moral Critique, 1992) และนำตัวอย่างแบบทดสอบมาจากงาน

วิจัย (กรกนก สุกุลกนกวัฒนา, 2564) มาปรับปรุงและปรับใช้มาเป็นภาษาไทยเพื่อให้เหมาะสม และสามารถวัดการคิดวิเคราะห์ของประชากร

การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ของร่างรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น กำหนดประเด็นในการประเมินความถูกต้องเหมาะสมตามองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอน และการประเมินความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

2) นำแผนจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ33206) โดยใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ เกณฑ์การให้คะแนนของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดการคิดวิเคราะห์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและการใช้ภาษา หลังจากนั้นปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3) นำแผนจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ33206) โดยใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ เกณฑ์การให้คะแนนของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดการคิดวิเคราะห์ที่ปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินหาค่าวิเคราะห์คะแนนความถูกต้อง เหมาะสม และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) หลังจากนั้นปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะและนำไปใช้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยให้ประชากรทำแบบทดสอบถามวัดการคิดวิเคราะห์ก่อนทำการสอนแบบอรรถฐานกระบวนการ

2) ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนประชากรตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นตามหลักการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ32203) ผู้วิจัยสอนจำนวน 4 แผน ใช้เวลาแผนละ 5 คาบ แต่ละคาบใช้เวลา 50 นาที รวมระยะเวลาการสอนทั้งสิ้น จำนวน 20 คาบเรียน

3) เมื่อทำการสอนจนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้วผู้วิจัยให้ประชากรทำแบบทดสอบถามวัดการคิดวิเคราะห์อีกครั้งหลังกระบวนการสอนทั้งหมดเสร็จสิ้น

4) ผู้วิจัยและคณะกรรมการอีกสองคนซึ่งเป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนภายนอก ดำเนินการตรวจให้คะแนนและประเมินผลงานเขียนของนักเรียนจากผลงานเขียนของประชากรเพื่อวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

5) ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งสองส่วนที่ได้ ได้แก่ คะแนนผลงานเขียนของนักเรียนและข้อมูลจากแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนทั้งก่อนและหลังไปวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ

หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน และการวิเคราะห์แบบ t-test เพื่อหาค่านัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เพื่อศึกษาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้การสอนเขียนแบบบรรทัดฐานกระบวนการ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้การสอนเขียนแบบบรรทัดฐานกระบวนการ (จำนวนนักเรียน 20 คน)

การประเมินงานเขียนตาม รูปแบบงานเขียนที่	ค่าเฉลี่ยจากคะแนนเต็ม (20 คะแนน) (\bar{X})	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ ของงานเขียน
1) แบบบรรยาย	16.15	1.57	80.75	ดี
2) แบบบอกลำดับขั้นตอน	16.60	1.34	83.00	ดี
3) แบบเล่าประสบการณ์	15.33	1.24	76.67	ดี
4) แบบเล่าประสบการณ์	15.38	1.66	76.92	ดี
รวม	15.87	1.45	79.34	ดี

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 15.87 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.45 คิดเป็นร้อยละ 79.34 มีระดับคุณภาพระดับดี ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบงานเขียนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 4 พบว่า การเขียนแบบบรรยาย มีค่าเท่ากับ 16.15 การเขียนแบบบอกลำดับขั้นตอนมีค่าเท่ากับ 16.60 การเขียนแบบเล่าประสบการณ์มีค่าเท่ากับ 15.33 และ 15.38 ตามลำดับ ซึ่งส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.57, 1.34, 1.24 และ 1.66 ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 80.75, 83.00, 76.67 และ 76.92 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าผลงานเขียนทุกชิ้นมีระดับคุณภาพระดับดี ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่ตั้งไว้เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ของคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคลหลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (จำนวนนักเรียน 20 คน)

ประชากร	หน่วยที่ 1 My profile	หน่วยที่ 2 My recipe	หน่วยที่ 3 My first day at school	หน่วยที่ 4 My favorite trip	ค่าเฉลี่ย	ค่าร้อยละ
1	16	17	16	15	16	79.58
2	15	16	16	15	15	77.08
3	15	15	14	14	15	72.50
4	15	15	15	15	15	76.25
5	19	17	16	18	18	87.50
6	17	15	15	15	16	77.50
7	14	15	15	15	15	75.00
8	15	15	15	14	15	73.75
9	18	16	14	12	15	74.17
10	18	19	17	19	18	91.25
11	15	18	15	16	16	78.75
12	15	16	17	17	16	80.83
13	18	18	16	17	17	85.83
14	18	18	15	15	17	82.50
15	16	16	16	16	16	79.17
16	15	17	13	14	15	74.58
17	15	16	16	14	15	75.83
18	17	19	16	15	17	84.58
19	19	18	17	18	18	90.00
20	14	15	13	14	14	70.00
ค่าเฉลี่ย	16.15	16.6	15.33	15.38	16	79.33
ค่าร้อยละ	80.75	83.00	76.67	76.92	79.33	

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษรายบุคคลมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่ตั้งไว้ทั้งหมด 20 คน โดยมีค่าร้อยละอยู่ระหว่างร้อยละ 60-74 จำนวน 4 คน อยู่ในระดับคุณภาพพระดัตต์ผ่านเกณฑ์ ระหว่างร้อยละ 75-89 จำนวน 14 คน อยู่ในระดับคุณภาพพระดัตต์ดี และระหว่างร้อยละ 90-100 จำนวน 2 คนซึ่งอยู่ในระดับคุณภาพพระดัตต์ดีมาก

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลคะแนนการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (จำนวนนักเรียน 20 คน)

แบบทดสอบการคิดวิเคราะห์	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับคุณภาพ	ค่าทดสอบสมมติฐาน	Sig.
ก่อนเรียน	18.55	2.56	ไม่ผ่านเกณฑ์	(T-test)	.01
หลังเรียน	21.50	3.54	ผ่านเกณฑ์		

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ก่อนเรียน การเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการเท่ากับ 18.55 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.56 มีคะแนนการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 21.50 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.54 มีคะแนนการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 และอยู่ในระดับดี มีปัจจัยที่อาจทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการดังนี้

ประการที่หนึ่ง การใช้รูปแบบการสอนของ Badger and White (2000) ในขั้นตอนการสร้างบริบทให้นักเรียนทราบจุดประสงค์ของงานเขียนรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นรูปแบบการเขียนที่ใกล้ตัวผู้เรียน เช่น ประวัติส่วนตัวของดาราดัง วิธีการทำอาหารที่นักเรียนทุกคนรู้จัก และเล่าประสบการณ์ของตัวเองทำให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการเขียนว่าพวกเขาจะเขียนงานเขียนนี้ไปเพื่ออะไร และมองเห็นถึงความสำคัญในการเขียนงานของนักเรียน (Tudor, 2016) ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ Ajmal (2015) เมื่อเปรียบเทียบการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานซึ่งเป็นการสอนแบบเก่า พบว่านักเรียนมีผลการพัฒนาสูงขึ้น อีกทั้งจากการสัมภาษณ์พบว่านักเรียนเขียนแบบนี้มีส่วนช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจวัตถุประสงค์ในการเขียนและบริบทต่างๆ ของงานเขียน เป็นผลทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการเขียนของตนเองมาก เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนแบบเน้นผลงาน ซึ่งจากการสอบถามผู้เรียนหลังเรียนโดยการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการซึ่งในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสำคัญที่จะจูงใจให้นักเรียนสนใจในการพิจารณางานเขียนในขั้นตอนถัดไป

ประการที่สอง ขั้นตอนการพิจารณางานเขียนเป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบ รูปแบบการเขียน การใช้ภาษา และคำศัพท์ที่ผู้เขียนใช้ในแต่ละตัวอย่างงานเขียน ทำให้ประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ที่มีพื้นฐานทางการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำได้รับข้อมูลในการใช้ภาษาในงานเขียน การใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกการเขียนภาษาอังกฤษต่างๆ จนทำให้สามารถนำข้อมูลเหล่านั้นไปสร้างงานเขียนของตนเองได้ สอดคล้องกับ สาริกา ทหารประทุม, พิลาณัฐ ภูษาวิโสธรณ์, และสมเกียรติ ภูพัฒน์วิบูล (2558) ได้ทำการทดลองสอนกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่าการสอนแบบดังกล่าวสามารถส่งผลช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเขียนในด้านต่างๆ ได้แก่ tense, verb forms and focus, conjunctions, prepositions,

subject-verb agreement, run-ons, fragments, sentence patterns, mechanics, relative pronouns, use of wrong word, plagiarism และ organization and structure ได้ เนื่องจากการสอนดังกล่าวมีผลช่วยให้ผู้เรียนมีคะแนนการเขียนสูงขึ้นจากเดิม ทั้งหมดนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และข้อมูลที่ได้รับจากขั้นตอนนี้ไปสร้างงานเขียนของตนเอง และพัฒนางานเขียนได้อย่างดี อีกทั้งหลังจากพิจารณางานเขียนกันเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนยังจัดเตรียมแบบฝึกหัดเพื่อฝึกฝน และเตรียมความพร้อมทางภาษาของผู้เรียนก่อนเริ่มงานเขียนด้วย เพราะเหตุนี้จึงทำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเขียนงานของตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งตรงกับ Krashen, 1995 (อ้างถึงใน Nordin and Mohammad, 2016) ว่าในการเน้นขั้นตอนการป้อนข้อมูลนี้ไว้ว่า เนื่องจากนักเรียนที่ยังขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับการเรียบเรียงข้อมูลในงานเขียน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อ่านจำเป็นต้องมีคนป้อนข้อมูลส่วนนี้มากกว่านักเรียนเรียนที่มีองค์ความรู้นี้อยู่แล้ว ซึ่งหากนักเรียนได้รับองค์ความรู้ที่จำเป็นแล้ว นักเรียนก็จะสามารถเริ่มเขียนงานเขียนของตนเองได้ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกคอยจุดประเด็นให้ผู้เรียนวิเคราะห์ตัวอย่างงานเขียน และจัดหาแบบฝึกหัดต่างๆ เพื่อฝึกฝนและเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนก่อนเริ่มงานเขียนของตนเองภายในชั้นเรียน

ประการที่สาม ขั้นตอนการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนางานเขียน เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเขียนงานเขียนของตนเองเสร็จแล้ว ผู้เรียนแต่ละคนได้จับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนกันให้ข้อมูลย้อนกลับและนำกลับไปปรับปรุงแก้ไขให้เป็นผลงานที่ดีขึ้น โดยในขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนมีความเข้าใจและประสบการณ์ในการเขียนหลายครั้ง ซึ่งจะช่วยพัฒนางานของตนเอง เนื่องจากผู้เรียนจะได้อ่านทบทวนเพื่อปรับปรุงแก้ไขงานของตนเองจนกว่านักเรียนจะได้ชิ้นงานเขียนที่สมบูรณ์ (อภิรยา แก้วสาร, 2019) อีกทั้งการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนและครูผู้สอนนั้นทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเขียนในครั้งต่อไปได้อีกด้วย มาลี รุ่งไธรรณ (2550) ที่กล่าวไว้ว่า ในการตรวจโดยครูผู้เดียวแบบเดิม ผู้เรียนมักจะไม่สนใจในข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในงานเขียนของตนเอง จึงมักจะเห็นว่าจะเกิดข้อผิดพลาดในงานเขียนขึ้นต่อไป แต่ในการสอนรูปแบบนี้เนื่องจากมีการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อไปปรับปรุงผลงาน ทำให้ผู้เรียนนำข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นมาแก้ไขในงานชิ้นต่อไปของตนเอง

ประการที่สี่ ในการสอนเขียนรูปแบบการเขียนทั้งหมดสามรูปแบบ จำนวนสี่หัวข้อนั้น จะเห็นได้ว่าคะแนนของการเขียนแบบลำดับขั้นตอนได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือรูปแบบการเขียนแบบบรรยาย และสุดท้าย คือ การเขียนแบบเล่าประสบการณ์ จากการสังเกตในระหว่างการสอนและการประเมินผลงานนักเรียนพบว่า สาเหตุที่การเขียนแบบลำดับขั้นตอนในหัวข้อ My recipe ได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเกิดจากการใช้โครงสร้างประโยคแบบ present simple tense และยังเป็นประโยคคำสั่งที่ไม่ต้องคำนึงถึงการใช้คำประธานร่วมกับกริยา (Subject-verb agreement) มากนัก ส่งผลทำให้นักเรียนกล้าและสามารถเขียนบอกลำดับขั้นตอนได้อย่างดี ต่อมาการเขียนแบบบรรยายในหัวข้อ My profile เป็นรูปแบบการเขียนที่ผู้เรียนคุ้นชินกับการเขียนแล้ว เนื่องจากจากการสอบถามผู้เรียนพบว่าผู้เรียนเคยได้รับการสอนในหัวข้อนี้แล้วแต่ไม่ได้ได้รับการสอนด้วยวิธีการนี้ ผู้เรียนจึงผ่านการฝึกใช้ไวยากรณ์ present simple tense มาแล้วแต่อาจจะยังมีข้อผิดพลาดในการใช้คำประธานร่วมกับกริยา ทำให้เสียคะแนนการประเมินไปตรงจุดนี้ สุดท้ายที่มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ การเขียนแบบเล่าประสบการณ์ในหัวข้อ My first day at school และ My favorite trip เป็นรูปแบบการเขียนที่ผู้เรียนได้คะแนนน้อยที่สุด จากการประเมินผลพบว่าปัญหาในการเขียนของนักเรียนคือการใช้ไวยากรณ์ Past simple tense เพราะผู้เรียนไม่คุ้นชินถึงแม้จะมีแบบฝึกหัดให้ฝึกฝนก่อนทำการเขียน แต่ผู้เรียนก็ยังไม่สามารถใช้ Verb ช่องที่ 2 เพื่อเล่าเหตุการณ์ที่ผ่านมาในอดีตได้เต็มที่เท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รณวีร์ พาผล, จารุณี นาคเจริญ, และณพัช ญาฐ์ สุขพัชรภรณ์ (2564) ที่กล่าวไว้ว่าปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คือ การแปลคำต่อคำจากภาษาแม่ และการใช้คำประธานร่วมกับกริยา อาจทำให้เกิดการแปลจากภาษาแม่โดยไม่คำนึงถึงการใช้ไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษ ถึงแม้จะอยู่คนละช่วงชั้นแต่ก็ชี้ให้เห็นว่าถึงแม้ผู้เรียนจะเรียน

ในระดับที่สูงขึ้นแต่ก็ยังคงพบปัญหาเหล่านี้อยู่ แต่เนื่องด้วยกระบวนการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ ที่มีขั้นตอนการให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนและครูผู้สอนทำให้ผู้เรียนสามารถนำผลงานไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ในการเขียนมากขึ้น

จึงกล่าวได้ว่าการใช้แต่ละขั้นตอนในการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการช่วยพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถึงแม้ว่าก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและสังเกตผู้เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 พบว่าผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ผู้เรียนหลายคนไม่สามารถใช้ไวยากรณ์พื้นฐาน แต่หลังจากผู้เรียนผ่านกระบวนการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการแต่ละขั้นตอนค่อยๆ ปูพื้นฐานให้จนผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากการที่ผู้เรียนได้สังเกต วิเคราะห์รูปแบบการเขียน องค์ประกอบงานเขียน และภาษาที่ใช้ในการเขียน รวมไปถึงคำศัพท์ที่ใช้ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และจดจำวิธีการเขียน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในงานเขียนของตนเอง อีกทั้งหลังจากการเขียนงานเขียนแต่ละรูปแบบในฉบับแรกแล้วนั้น ผู้เรียนแต่ละคนจะทำการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครูผู้สอนอีกด้วย ซึ่งในส่วนนี้มีผลเป็นอย่างมากในการพัฒนางานเขียนของผู้เรียนแต่ละคน เพราะผู้เรียนจะได้รับทราบข้อดี และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขในงานเขียนของตนเองให้เป็นงานเขียนที่ดีมากขึ้น ในท้ายที่สุดเมื่อผู้เรียนแต่ละคนผ่านกระบวนการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนจนได้เป็นงานเขียนสุดท้าย พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีผลคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นจนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และมีคุณภาพของงานเขียนโดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งเชื่อว่านักเรียนมีศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาคุณภาพงานเขียนให้สูงขึ้นหากได้รับการฝึกเขียนอย่างต่อเนื่อง

2) ผลคะแนนการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนสูงชันหลังการใช้การสอนเขียนโดยใช้แบบอรรถฐานกระบวนการซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจมีปัจจัยดังนี้

ประการที่หนึ่ง การสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการสามารถพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของประชากรให้มีระดับคะแนนสูงชัน ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยคาดว่าที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะเกิดจากกระบวนการขั้นพิจารณาเขียน ที่นักเรียนจะมีการคิดวิเคราะห์ หาดองค์ประกอบ และสังเกตอย่างรอบคอบจากตัวอย่างงานเขียนที่ครูให้นักเรียนไป สอดคล้องกับ Kurian (2003) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านด้วยความระมัดระวัง คล่องแคล่ว ไตร่ตรอง วิเคราะห์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นวิธีการในการค้นพบข้อมูลและแนวคิดในเนื้อหาที่อ่าน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ดีนั้น สามารถที่จะพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับการส่งเสริมด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง

ประการที่สอง ในขั้นตอนการศึกษารูปแบบของข้อความ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สองในกระบวนการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ ผู้เรียนได้มีการช่วยกันระดมความคิด วิเคราะห์รูปแบบ และอภิปรายตัวอย่างงานเขียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งตามที่ได้คาดคะเนจากผลการศึกษการสอนเขียนแบบอรรถฐานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการสอนของการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการของ Kusumaningrum (2015) ที่ได้ระบุไว้ว่าการสอนเขียนแบบอรรถฐานมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เนื่องจากกระบวนการสอนมีขั้นตอนการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างทักษะในการผลิตทั้งการเขียนและการพูด เหมือนกันกับ จูฬารัตน์ แสงอรุณ, นภาพรพิทย์ เลิศปริตการ และ วรวิมล ตัญญิวสุทธิ (2560) ที่กล่าวว่า การสอนเขียนแบบอรรถฐานนั้น ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้เกิดความคิดรวบยอด และฝึกการคิดวิเคราะห์ในการวิเคราะห์การเขียนแต่ละรูปแบบพร้อมทั้งเรียนรู้ บริบททางภาษา คำศัพท์ ไวยากรณ์ การจัดเรียงเนื้อหา และกลวิธีการเขียนมีเป้าหมายชัดเจน ซึ่งจากกระบวนการนี้ส่งผลให้คะแนนการทดสอบการคิดวิเคราะห์หลังได้รับการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการมีคะแนนสูงชัน

ด้วยเหตุที่กล่าวมากข้างต้นนี้จึงอาจส่งผลทำให้ผลคะแนนการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้การสอนเขียนโดยใช้แบบบรรณฐานกระบวนการซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอน

1.1 การจัดกิจกรรมการสอนเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ เป็นวิธีการสอนที่ใหม่มากสำหรับนักเรียน เพราะฉะนั้นก่อนเริ่มบทเรียนควรแนะนำขั้นตอนการสอน และสิ่งที่นักเรียนต้องเขียนก่อนเริ่มการสอน

1.2 หากนักเรียนไม่มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ครูผู้สอนควรปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน แต่อยู่ในขอบเขตที่จำเป็นต่องานเขียน

1.3 การจัดกิจกรรมการสอนเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการควรมีการจัดสรรเวลาให้เหมาะสมในแต่ละขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นพิจารณางานเขียนเป็นช่วงที่ควรให้เวลานักเรียนวิเคราะห์ ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญสำหรับการเขียนของนักเรียนในขั้นตอนต่อไป

1.4 ในขั้นตอนการป้อนข้อมูลย้อนกลับเป็นขั้นตอนที่ยากสำหรับนักเรียน ครูควรทำให้ดูเป็นตัวอย่างโดยใช้ตัวอย่างงานของเพื่อนในชั้นเรียน และถามคำถามนำให้นักเรียนในชั้นสังเกตตามหัวข้อต่างๆ เนื่องจากนักเรียนขาดความมั่นใจในความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และไม่กล้าที่จะวิจารณ์งานของเพื่อน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันที่จะส่งผลให้งานเขียนของนักเรียนดียิ่งขึ้น

1.5 การจัดกิจกรรมการสอนเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการสามารถสอนรูปแบบการเขียนในรูปแบบอื่น เช่น การเขียนแบบโน้มน้าวใจ การเขียนเชิงเปรียบเทียบ การเขียนแบบโต้แย้ง และการเขียนเรียงความอื่นๆ ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของการนำไปใช้และระดับชั้นของนักเรียนที่สอน

1.6 ครูควรสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้เป็นบรรยากาศที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนคิด กล้าซักถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและการเรียนรู้ที่ยั่งยืน และเกิดความเจริญงอกงามในตัวของนักเรียนต่อไป

2) ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเรื่องการสอนเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการกับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนให้มากขึ้น

การวิจัยเรื่องการสอนเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการควรใช้ระยะเวลาในการทดลองนานขึ้น และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนได้มีเวลาเรียนรู้วิธีการเขียนให้มากขึ้น

รายการอ้างอิง

- กรกนก สกุกนกวิวัฒนา. (2564) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย, 34(1), 77.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กัญญารัตน์ โคจร, กัญญารัตน์ สอนสุภาพ, และ สมทรง สิทธิ. (2563). การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาด้านการคิดขั้นสูงของนักเรียนโรงเรียนวัดแจ่มอารมณ์. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 26(1), 69-70.
- จุฬารัตน์ แสงอรุณ, นภาพรทรัพย์ เลิศปรีดากร และ วรวิมล ตัญญิวสุทธิ. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 4* (น.827-834). เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2540). *ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาลี รุ่งไธรัญ. (2550). การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มันทนา ปิตตาระโพธิ์. (2561). *การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) ร่วมกับแนวคิดสะเต็มศึกษา (STEM Education) โรงเรียนแหลมรั้งวิทยาคม จังหวัดพิจิตร*. Retrieved from http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25611231_122957_9233.pdf
- ธนิวีร์ พาผล, จารุณี นาคเจริญ และณพัชญารัฐ สุขพัชราภรณ์. (2564). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ:กรณีนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. *Phimoldhamma Research Institute Journal*, 9(1), 4.
- วิรัชรอง สำเภาทิพย์, และมาลินี ประพิณวงศ์. (2561). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการเขียนแบบร่วมมือ โดยใช้โปรแกรม Google Docs. *วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก*, 4(1), 261-262.
- ศศิภา พรหมมินทร์. (2564). *การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยการใช้เทคนิคการเขียนแบบกิ่งควบคุมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารศึกษิต)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สาริกา ทารประทุม, พิลาณูช ภูษาวิโสธรณ์, และสมเกียรติ ภูพัฒน์วิบูลย์. (2558). กิจกรรมการสอนเขียนด้วยวิธีอรรถฐานกระบวนการเพื่อพัฒนาการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิต. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 58, 812-824.
- สรปัญญาสุข สุขกรินทร์. (2560). รายงานผลการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป ชุดบันไดห้าขั้นสร้างสรรค์บทกลอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนสอย. แม่ฮ่องสอน: โรงเรียนบ้านโนนสอย.

- อภิรยา แก้วสาร. (2562). การใช้แนวการสอนเขียนแบบกระบวนการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย-อลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 13(1), 186.
- เอกอรรถพล อินทวิวัฒน์. (2558). การใช้การสอนเขียนโดยใช้รูปแบบเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Ajmal, A. (2015). Process-Genre Approach to Teaching Writing University Foundation Course Students in Pakistan. In *The European Conference on Language Learning 2015*. Retrieved March 10, 2020, from <https://papers.iafor.org/submission17470/>.
- Badger, R & White, G. (2000). A Process Genre Approach to Teaching Writing. *ELT Journal*, 54(2), 153-160.
- Bloom, B.S. (1961). *Taxonomy of education objectives*. New York: David McKay.
- Center of Critical Thinking and Moral Critique, (1992). *The Twelfth Annual Conference on Critical Thinking and Educational Reform*. CA: Sonoma State University.
- Dirgeyasa, I.Wy. (2016). Genre-Based Approach: What and How to Teach and to Learn Writing. *English Language Teaching*, 9(9), 48-49.
- Hanusova, S., Navratilova, O., Valisova, M., & Matulova, M. (2020). Process genre approach to L2 academic writing. *XLinguae*,13(4), 30-51. doi: 10.18355/XL.2020.13.04.03
- Hyland, K. (2003). Genre-based pedagogies: A social response to process. *Journal of Second Language Writing*, 12, 17-29.
- Jacobs, H. L., & et al. (1981). *ESL Composition Profile, Testing ESL composition: A Practical Approach*. Rowley, MA: Newbury House.
- Janenoppakarn, C. (2016). *Effects of using process-genre approach on the teaching of writing: a case study of higher and lower proficient EFL students* (Doctor dissertation). Bangkok: Thammasat University.
- Kurian, D. (2003). *SAT Critical Reading Tips and Advice* (3rd ed.). New York: McGraw Hill.
- Kusumaningrum, W. (2015). Genre-Based Approach to Promote Learners' Critical Thinking Skills. *Transformatika*, 11, 97-104.
- Neupane, P. (2017). Approaches to Teaching English Writing: A Research Note. *Studies in Foreign Language Education*, 39, 141-148.
- Nordin, S., & Mohammad.,N. (2016). The Best of Two Approaches: Process/ Genre-Based Approach to Teaching Writing. *The English teacher*, 35, 75-85. Retrieved from https://melta.org.my/journals/TET/downloads/tet35_01_06.pdf.
- Sternberg, R.J., Roediger, H.L., & Halpern, D.F. (2007). *Critical Thinking in Psychology*. New York: Cambridge University Press.
- Tudor, E. (2016). *The process genre writing approach; an alternative option for modern classroom*. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED571522.pdf>
- White, R., & Arndt, V. (1991). *Process Writing*. Harlow, UK: Longman..

Translated Thai References

- Intawiwat, A. (2015). *Use of genre-based Approach to develop english writing ability and motivation among Mathayom Suksa 4 students. Master's Thesis. Master of Education. Curriculum, Teaching and Learning Technology. Chiang Mai University. [in Thai]*
- Harnpratun, S., Phusawisot, P. & Poopatwiboon, S. (2015). Process Genre Activities to Enhance Students' Writing Ability: Inspirational Story. *Journal of Education, Mahasarakham University. 58, 812-824. [in Thai]*
- Kaewsarn, A. (2019). Using Writing Process Approach to Promote English Writing Ability and Group Processing Skills Among Grade 10 Students. *Journal of Graduate Studies Valaya Alongkron Rajabhat University. 13(1), 186. [in Thai]*
- Ko-jorn, K., Sornsuparb, K. & Sitti, S. (2020). A Study of the Current State and Problems of Higher Order Thinking of the Students in Watchaemarom School. *Journal of Educational Measurement, Mahasarakham University. 26(1), 69-70. [in Thai]*
- Kowitwatee, P. (1997). *English Writing Skills and Techniques for Elementary School. 3. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]*
- Ministry of Education. (2008). *The Basic Education Core Curriculum B.E.2551 (A.D.2008). [in Thai]*
- Papol, R., Nakcharoen, J. & Sukpatcharaporn, N. (2021). Error Analysis of Written English Essays: The Case of 3rd Year Students of English Major, Chiang Mai Rajabhat University. *Phimoldhamma Research Institute Journal. 9(1), 4. [in Thai]*
- Phommin, S. (2021). *The Development of English Writing Skills by Using Semi-Controlled Writing for Mathayomsuksa 1 Students. Independent Study. Master of Education. Naresuan University. [in Thai]*
- Pidtapoh, M. (2018). *The Development Critical Thinking Skills Through Project-Based Learning (PBL) with STEM Education. Project of Laemrangwittayakorn School. [in Thai]*
- Roonghirun, M. (2007). *The use of process writing to enhance writing ability of the students at Rangsit University. Master's Project, M.A. (Master of Arts). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. [in Thai]*
- Saeng-A-Roon C., Lerdpreedakorn, N., Tutwisoot, W. (2017). *The Development of English Writing Ability Based on the Genre-based Approach of Mattayomsuksa 4 Students. The National Conference, Phetchabun Rajabhat University. [in Thai]*
- Sakulkanokwattana, K. (2021). Development of an Instructional Model to Enhance the Critical Reading Ability in English of Upper Secondary School students. *Journal of Research Methodology: JRM. 34(1), 77. [in Thai]*
- Sukkarin, S. (2017). *The Result of Developed Instant Lessons: Creating Poetry by Maslow's Hierarchy of Need Among Mathayom Suksa 1 at Bannaisoi School. Maehongsorn: Bannaisoi School. [in Thai]*
- Sumpaonthip, W., Prapinnawong, M. (2018) Collaborative Writing Activities through the Google Docs Program to Develop English Writing Skills of Mathayomsuksa 5 Students. *Journal of Pacific Institute of Management Science. 4(1), 261-262. [in Thai]*